

Lời Đạo Từ

Kalama tri ân đh Nguyễn Thị Ngọc Ánh ghi chép.

[27/04/2026 - 02:52 - anhlibrary]

Thưa bà con, nhiều hay ít không là vấn đề, mà vấn đề nằm ở chỗ là chúng ta học cái gì, chúng ta nhớ bao nhiêu và hiểu được bao nhiêu? Cái đó mới là cái chuyện quan trọng, và tôi tin chắc rằng trong 24 giờ đồng hồ đó chúng ta có một cái nền, một cái nền căn bản do cái tạm gọi là kiến thức giáo lý.

Và như nhiều lần ở các lớp học giáo lý chúng tôi có nói ra một điều là tôi không muốn nhìn thấy Phật tử Việt Nam ngủ lều, mà tôi muốn các vị phải ngủ chòi.

Ngủ lều là sao? Ngủ lều tức là mình đi vào đạo mình chỉ nghe thỉnh thoảng đôi ba pháp thoại ở các đề tài rời rạc đâu đó, trong các sự kiện pháp hội đâu đó, tôi gọi là ngủ lều.

Còn ngủ chòi có nghĩa là thông qua những lớp học giáo lý căn bản như thế này, chúng ta có một cái nền. Và gọi là chòi thì nó gồm có vách, có nền, có mái và đặc biệt là có cột. Chòi 2 mái thì chúng ta có 6 cây cột, thì chúng tôi cùng với các vị dựng một cái chòi, nhỏ thôi, đủ để mình nằm, khi chúng tôi đi xa rồi thì bà con cứ lần lượt rút từng cây cột nhỏ ở trong cái chòi đó và thay thế, thay thế, thì khi chúng tôi hoàn tất cái khóa học 24h ở đây thì ở đây ai cũng có một cái chòi hết, có chòi rồi bà con lên nhà rất mau, chứ còn ngủ lều thì tôi nghĩ khó, nhưng mà phải cho có chòi thì khi chúng tôi đi các vị cứ rút thay thế từ cột tre các vị lên cột trám bầu, cột mù u rồi từ đó các vị lên từ từ cột cẩm lai rồi cuối cùng các vị thay hẳn vách, thay hẳn nền, thay hẳn mái, mái che đó. Thì vách, nền, mái mà thay để thành ra cái nhà bao lón cũng được, nhưng mà quan trọng nhất phải có cái chòi.

Chứ còn tiếp tục ngủ lều thì tôi không muốn, tôi không muốn nhìn thấy bà con tiếp tục ngủ lều thì không có nên. Và chư Tăng ở đây cũng vậy, khi mà có cái chòi rồi thì chư Tăng sẽ thay cột, thay vách rất dễ, rất rất dễ. Và chúng tôi tạm mượn, tôi không bao giờ dám có một cái cao vọng là bà con ngưỡng mộ mình mà tôi chỉ có một cái suy nghĩ rất là khiêm tốn và rất là thật thà, tôi mong rằng với cái sự tò mò của bà con dành cho tôi thì sau cái khóa học này, bà con có cái chòi để mà ở và từ đó qua cái nhà rất mau. Bà con hiểu tôi muốn nói gì?

Thưa bà con, chúng ta biết rằng Phật giáo nói chung, ở đây chúng ta tránh không nói Nam, Bắc truyền, Mật Tông hay là một cái bộ phái đặc biệt nào, chúng ta nói chung là Phật giáo. Phật giáo được biết đến trên hành tinh này, trong cái thời kỳ của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni, thì trước đó có, nhưng mà đã xa, đã khuất rồi thì trước mắt chúng ta có giáo pháp của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni, thì giáo pháp đã xuất hiện trên đời này 26 thế kỷ. Có một chuyện rất là đặc biệt, là ngay trên mảnh đất Việt Nam, Phật giáo đã du nhập vào 2.000 năm trước. Nhưng mà ở hai phía khác nhau, phía Nam thì có Phật giáo Khmer là Nam truyền, phía Bắc thì Phật giáo là Bắc truyền, sau đó theo sử nói là đi sang Bành Thành, Lạc Dương của Trung Quốc. Nhưng mà nó không có liên quan gì tới chúng ta. Cái này mới quan trọng nè, Phật giáo đã đi vào đất nước mình từ rất là lâu, từ rất là lâu. Nhưng mà trong khi đó Tây Phương thì họ mới là biết đến Phật giáo khoảng 2 thế kỷ nay thôi. Nhưng mà có một câu nói của một học giả Tây Phương mà tôi nghĩ rằng đó chính là cái nền tảng cho cái lớp giáo lý này.

Đó là ông Ray Davis, ông nói thế này: "Phật giáo, đặc biệt là giáo lý A Tỳ Đàm, Phật giáo nói chung và giáo lý A Tỳ Đàm nói riêng, dạy cho chúng ta biết rất rõ về cái gì trong ta, ngoài ta và chung quanh ta".

Cái câu đó cho là rất là quan trọng. Bởi vì chúng ta không thể nào là một người thờ Phật mà mù tịt về bản thân và về thế giới chung quanh, cái chuyện đó không được. Chúng ta có duyên lớn, người ta nói là tu trăm năm mới đi chung đò. Còn mình biết mình tu mấy năm mà mình được gặp nhau ở đây, là cái Duyên rất là lớn.

Thưa với các vị, cái chuyện mà đứng ra gây dựng một cái cơ sở, ở ngoài đời kêu là cái mệnh số, trong đạo kêu là cái phước riêng. Bên Thái Lan cũng vậy, bên Thái Lan là không phải cao tăng là có thể gây dựng được đạo tràng. Chúng tôi được biết là nhiều năm từ trước ở Thái Lan, một ngôi chùa lớn ở Bangkok, thì suốt nhiều năm vị Hòa Thượng cứ chiều chiều bắc cái ghế ngồi bên đây chùa nhìn qua bên kia chùa, bên đó có ông bán thuốc nhuộm, thuốc nhuộm cho chư Tăng, thì có một

ngày kia thì vị hòa thượng mới kêu người chùa qua mời ông bán thuốc nhuộm đó qua, Ngài nói rằng bán nhiều đó đủ rồi, đi tu đi thì ông đó là phật tử mà, ông nghe Ngài nói như vậy ông dạ. Dạ một cách rất là dễ dàng rồi ông đi xuất gia, ông đi tu được đâu được có một hai năm ông đi vào ông quỳ lạy Ngài ông nói:

Tại sao mà Thái Lan, xứ quốc giáo, tại sao xứ Thái Lan lại có nhiều sư nhỏ mà mình không có một cái trường lớp mình đào tạo mấy sư nhỏ, sư nhỏ nhỏ kiểu sư đó vậy đó. Thế là sư này với cái sự gặt đầu của Ngài Sư đã tổ chức một cái trường để nuôi riêng, nuôi dạy sa di, buổi đầu thì khiêm tốn là chỉ có 500 vị thôi. Thái Lan mà, bây giờ là toàn quốc cái hệ thống nuôi dạy sa di đó là do vị sư đó làm. Mà trong khi trước đó và sau này không có vị nào đứng ra can đáng nổi chuyện đó. Và ngay cả hôm nay cũng có nhiều vị Tăng Miến Điện cũng đi du hóa khắp thế giới nhưng mà cái chuyện mà đứng ra gây dựng đạo tràng là cũng phải là một vài vị đặc biệt nào đó.

Cho nên Phật tử có nhiều vị họ chỉ trích cái chuyện mà ông Tăng mà đi khai sơn phá thạch, gây dựng đạo tràng thì tôi nghĩ đó là có thể là do họ vô minh hoặc do họ ganh tị thôi. Chứ còn phải nói là cái vị mà đứng ra làm cái đó không có nhiều, các vị nghe tôi nói không? Có thể là cao tăng, có thể là danh tăng, có thể là đức độ, có thể là tài hoa nhưng không hẳn những cái đó là điều kiện để làm phước, cái đức. Ngoài đời nó kêu là có cái chân mệnh thiên tử thì mới làm được cái đó.

Cho nên những vị đó mà bị ném đá, họ chán họ không làm nữa thì cái vị khác không khả năng làm chuyện đó, mà vô minh hoặc là ganh tị, chúng ta phải biết cảm kích cái sự hy sinh của những vị bỏ chuyện riêng mà vì chuyện chung, và đặc biệt chúng ta phải trân trọng những cái công khó của các vị khai sơn phá thạch. Đời tư của họ, họ có thể đặt xuống, để xuống cho người khác dẫm lên. Và tôi nói rằng cách đây 4 A Tăng kỳ thì Bồ tát Thích ca Mâu Ni đã nằm xuống để cho Đức Nhiên Đăng dẫm lên để cầu Phật đạo. Thì hôm nay có những vị Tăng mà họ không nói, nhưng họ cũng đã nằm xuống để cho chúng ta dẫm lên, chúng ta có được những đạo tràng, các vị hiểu tôi nói không? họ chấp nhận nằm xuống cho gạch đá chông lên, để cho đạo tràng nó phát triển, đạo tràng nó hình thành. Và các lớp học được thành tựu, thì phải nói rằng đó, riêng chúng tôi thì những vị đó thì tôi nghĩ rằng một lần nữa họ đã tái hiện lại cái gương xưa. Không phải chỉ có Bồ Tát Sumedha, tiền thân của Đức Phật mình nằm xuống, mà chính những vị đó là những vị Bồ Tát đã nằm xuống.